

stvu po vsem z našo, „Slov. Nar.“ pa mora priznati po upravnem odboru „Nar. tiskarne“, da vredništvo „Slov. Nar.“ ni ravnalo po načelu upravnega odbora, da se to popravi, sklicuje upravni odbor izredni občni zbor na 3. dan decembra, z edino točko razprav: „Vredništvene razmere“. — Izjava „Upravnega odbora Narodne tiskarne“ pa sklepa potem, ko naglašja korist in potrebo prijateljske zveze Avstrijske z Rusko — s sledečimi besedami: „V drugem pa se bode držal „Sl. Nar.“ načela, da se hrast omaje in hrib, da pa zvestoba Slovencev do Najvišega Vladarja nikdar ne gane.“

To nam je porok, da bode v prihodnje vredovanje „Slov. Nar.“ brez napak v resnici le v blagor ožje in širje domovine in slovenskega naroda.

— C. kr. priv. južna železnica dovolila je na deželne ali pa občinske stroške potujočim revnim umobolnim in revnim hirajočim ter njih spremljevalcem polovico pristojbine za III. razred, ako se dotična oblastva ali dotični zavodi obrnejo na upravništvo te železnice. Ako se take prošnje zakasnejo, povrnila se bode preveč plačana pristojbina.

— Gospod Fr. Vinc. Seunik, podpredsednik c. kr. kmetijske družbe kranjske, odlikovan je, kakor piše današnja uradna „L. Ztg.“, z redom viteškega križa Franc Josipovega reda. — Čestitamo zelo zasluženemu članu glavnega odbora kmetijske družbe k odlikovanju, katero si je v polni meri zaslužil po svojem petindvajsetletnem delovanju v kmetijski družbi.

— Kmetijsko potovalno predavanje na Vačah ima tajnik c. kr. kmetijske družbe gospod Gustav Pirc v nedeljo 27. t. m. popoldne po cerkvenem opravilu.

— (LXXVIII. odborova seja „Matice Slovenske“ bo v četrtek 24. novembra t. l. ob 6. uri popoldne v Matičini hiši na Kongresnem trgu št. 7.

Dnevni red:

1. Potrjenje zapisnika o LXXVII. odborovi seji.
2. Naznanila predsedništva.
3. Poročilo gospodarskega odseka.
4. Poročilo književnega odseka.
5. Poročilo tajnikovo.
6. Posameznosti.

Žalostinka. Ves naš narod žaluje na grobu našega pesnika, našega sedanjega najboljšega jezikoslovca

Fran Levstik-a,

ki je danes teden, dne 16. novembra v starosti 56 let sklenil svoje za naše slovstvo blagonosno življenje. Spridržkom obširnejšega životopisa zabeležimo danes to veliko narodno izgubo z izrazom najglobokejše žalosti. — Naj bode zemljica lahka možu, ki je z vso gorkoto svojega srca ljubil svoj rod in pospeševal njegov duševni razvoj!

Novičar iz domačih in tujih dežel.

Z Dunaja. — Avstrijska delegacija dognala je v nedeljo svoje delovanje v seji, katera je trajala od 12. ure do polu 3. ure popoldne. V tej seji naznanilo se je formalno še, kolikor se to ni uže zgodilo v prejšnji seji, da so sklepi avstrijske in ogerske delegacije v popolnem soglasji. Dalje je glavni poročevalec, dvorni svetovalec Czerkavski, letos poročal o vseh sklepih skupaj v obliki tretjega branja tako, kakor se glasi posnetek vseh skupnih potrebščin in zalog v predlogu skupne vlade. Ti sklepi morajo se enako v finančnem odseku in pa v javni seji prečitati do besede, za kar je treba povsod po eno uro časa. — V tej seji zanimiv je bil konečni govor predsednika delegacije grofa Revertera. Pomenljivo je v prvi vrsti, da se grof Revertera zopet tako sijajno prikazuje na površji političnega življenja.

Konečni govor njegov kaže nam grofa enako spretnega politika, kot govornika, izrekoma stavki njegovega govora, kateri se tičejo naše vnanje politike, kažejo nam govornika kot zelo spretnega diplomata, pa tudi odločnega pristaša Kalnoky-jeve politike. — Bolj pazljivi poslušalci čutili so pri govoru Reverterovem, da neposredno zavrača ono malozasluženo hvalisanje profesorja Süssa, s katerim je hotel zlatiti grofa Andrassy-a in pa vsaj v senco devati grofa Kalnoky-ja, akoravno uže zdavnej nihče ni imel kazati boljših vspehov, kot grof Kalnoky.

Nemška. — Minuli petek mudil se je ruski car Aleksander okolo 10 ur v Berlinu s svojo rodbino. Akoravno sprejem ni bil tako sijajen, kakor bi bil pri boljših razmerah med Nemško in Rusko in ako bi ne bilo bolezni nemškega prestolnika, vendar pa je bil sprejem carov prijazen in kakor vse kaže politično pomenljiv.

Med Nemško in Rusko je že nakopičenega toliko nasprotja, da res ni videti prazna govornica, ako nekateri krogi trdijo, da je bila to zadnja miroljubna pot carova v Berlin in da bode od njenega vspeha odločilno, ali se zopet prijateljsko približate obe državi druga drugi, ali pa se prične očitno sovraštvo. — S političnim mišljenjem Ruskega cara v tem trenutku znala bi se taka sodba o pomenu prihoda njegovega vjemati.

O zdravji cesarjevičevim so poročila nastale bolj redke, kakor se trdi po želji cesarjeviča samega. Bolezen neozdravljiva po izreku zdravnikov napreduje, zadnji čas so se bolniku razgnojile otikline v vratu, gnoj je izbruhal in vled tega mu je lagleje postalo dihanje in požeranje. Tega polajšanja poprijemajo se vsi oni, ki so v strahu za visokega bolnika kot znamenje boljšanja. Toda lastne besede cesarjevičeve, ki se nahajajo v pismu do njegove matere, kažejo najbolj veliko nevarnost bolezni, cesarjevič sklepa namreč svoje pismo z besedami: „Vse svoje zaupanje stavim v Boga!“ — Te besede pa tudi kažejo, da Nemški v bolezni prdstolnika v resnici preti zelo velika zguba.